

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus, Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus, apprimè utile ...

**Monacellus, Franciscus
Venetiis, 1706**

Decretum Generale Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium super accessu Regularium ad Monasteria Monialium, ab Urbano VIII. approbatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

tem litteræ dimissoriæ unitantum, & certo Ordinario ad electionem concedentis in posterum dirigantur, & pluribus directæ nullæ sint. Prædictaque vult in violabiliter observari, donec aliud fuerit ordinatum. Si quis verò contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam Tonsuram sive ad Minores Ordines promotus, ab executione collati, & à susceptione superioris Ordinis perpetuò suspensus sit, & ulterius condignis pœnis puniatur. Ordinans verò, vel dimissoriæ concedens, ultra Divinam ultiōnem, quam incurret, à collatione Ordinum per annum suspensus sit eo ipso. Præterea iisdem Ordinariis enīxè injungit, ut Decreta per Sacros Canones, Sacrumque Concilium Tridentinum, & Apostolicas Constitutiones, quoad delationem habitus Clericalis, & Tonsure, servitiumque Ecclesiae præstandum, ita curent per hujusmodi Clericos observari, & in eos qui contrafecerint, statutis per ea pœnis animadvertere, ut ipsi nequeant de damnabili, circa hęc, negligentia redargui.

Rome decimo Kal. Julii 1623.

Octavius Card. Bandinus.

Laurentius Campegius.

AD NOTATIONES.

UNI TANTUM, ET CERTO ORDINARIO. Advertere hic debent Episcopi aliquique Ordinarii Regni Neapolitani, quod ipsi, & non dimittendi debent in litteris Dimissoriis Episcopum certum designare, alias enim si unum, & determinatum Episcopum non præscribant, sed in album illius nomen relinquant, pœnas hic in Decreto comminatas incurrit eo ipso.

2. Neque eos excusare poterit, quod ita per consuetudinem fuerit introductum, de qua testatur Nicol. in flosc. ver. Dimissorie n. 2. Quia Nicol. abusum refert, sed non laudat, neque licitum esse probat. Cum etenim Decretum Apostolicum imperativè mandet, quod unitantum, & certo Ordinario ad electionem concedentis dirigantur, nulla prorsus eis remanet facultas alter faciendi, ut bene observat Ventrygl. in prax. adnot. 23. §. 2. n. 5. ubi assertam Regni consuetudinem concedendi Dimissorias in bianco damnat, & Episcopos pœnas

non effugere probat; quia verba Decreti (per quæ forma data est) clara sunt, & qui contra formam Decreti hujus, Dimissorias concedit, à collatione Ordinum per annum remanet suspensus, sic ibi littera liter præscribit.

3. Possunt tamen Episcopi dicti Regni exteros ordinare cum Dimissoriis suorum Ordinariorum, licet non sint directæ ad certum Episcopum, quia Decretum hos non comprehendit, ut decisum fuisse testatur Nicol. lucubr. can. lib. 1. tit. 11. de tempor. ordin. num. 38. neque illos, qui ordinantur Sacris vigore Brevis, in Nicol. ex Decreto Sacr. Congreg. ibid.

Ad Decretum generale Sacr. Congreg. Episcopor. & Regular. super accessu Regularium ad Monasteria Monialium ab Urbano VIII. approbatum.

S U M M A R I U M.

1 Pater Amen. de delict. & pœn. refusat, & n. 2.

Cum

CUM alias de anno 1590. per Sac. Cardinalium negotiis Regularium Praefectorum Congregationem de mandato fel. rec. Sixti V. circa accessum Regularium cuiuscumque Ordinis ad Monialium Monasteria fuerit decretum, quod nulli Religioso cuiuscumque Ordinis, gradus, & qualitatis existat (Superiore, cui Monasterii, seu Domus cura incumbit, visitatore, vel visitatoribus, Confessarioque Ordinario, & Extraordinario, cum ad tempus depurabitur, dum taxat exceptis) liceat absque licentia expressa ejusdem Sacre Congregationis accedere ad Monasteria, seu Domos quaruncunque Monialium, vel sororum, sive sui, sive alterius cuiusvis Ordinis ad colloquendum, sive tractandum cum eis. Quod si aliquando mandato sui Superioris aliquos Religiosos ad prædicandum Verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seu Sororum Ecclesiis, sive Oratoriis exterioribus, sive extra Claustra existentibus, mitti contigerit, ne dicti Religiosi ullo quæsito colore Moniales, Sorores, aut quamlibet aliam personam intra Claustram degentes alloqui possint, sub pena privationis Officiorum, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurriende, aliisque ejusdem Sac. Congreg. arbitrio, fueritque postmodum declaratum etiam Equites Sancti Joannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendi, & quoscumque contrafacentes ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sacra Congregatione absolviri, & rehabilitari non posse; Amplissimi ejusdem Sacre Congregationis Patres, Decreta hujusmodi innovanda, & inviolabiliter observanda statuerunt. Verum quia experientia compertum est, interdum obpias, & rationabiles causas, easque ita ferente casu repentina, ut ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari summè incommodum, vel inutile sit, Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obvenire; facto verbo cum Sanctissimo D. N. Urbano VIII. & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato, facultatem tribuerunt in posterum locorum Ordinarii, ut quatenus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possiat per quatuor vices ad summum quolibet anno cuicunque Regulari, ut Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu conjunctas convenire, & alloqui possint. Id verò non aliter, quam servata ad unguem forma infra scripta. Ut id nullo modoliceat diebus festi vis, aut in Adventu, Quadragesima, feria sexta, Sabbatho, & vigiliis; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectat eam concedere, consignetur Confessario Ordinario Monasterii, qui penes se retinere debeat, isque associet, & presens sit, & Auscultatrices de more, non autem aliæ assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellerie ejusdem Ordinarii adnotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarii per plures vices, vel in ulteriori gradu conjunctis, aut aliter quam servata forma supradicta licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sac. Congreg. transgressores, iudiciumque reformati. Regulares autem penas in supradicto Decreto contentis, ac si nullam licentiam obtinuerint, eo ipso se noverint esse addictos, & arbitrio Sac. Congregat. severius puniendos.

Rome 13. Kal. Decembris 1623.